

ORLANDO RIVETTI

UŠĆE NA IZVORU LJUBAVI

“Ovo je zemlja Khuena bana i madžarske tame, gdje pjesma ko svijeća na crnom vjetru tinja”, pisao je Krleža. Plamen ljubavi kao svjetionik riječkog i hrvatskog sporta ponosno prkosi političkim olujama na ušću Rječine. Riječko je veslanje zaveslaj naše sudbine na valu dvaju stoljeća.

Prvi je klub osnovan prije 110 godina. More i veslo što na ovim primorskim pučinama život znači, duša je i izvor ljubavi sportske. S Kvarnerskog zaljeva pucaju vidici na Mediteran, miješaju se valovi kolijevke svjetske civilizacije. Miris mora kvarnerskoga zapljusnuo je ove godine i Hrvatsko narodno kazalište naše metropole. Svečanost “Veliki dan hrvatskog sporta”, u ime sjećanja na 17. siječnja 1992. godine, dan kada je Hrvatski olimpijski odbor postao članom velike sportske obitelji kugle zemaljske, prije političkog priznanja Hrvatske, ušao u Međunarodni olimpijski odbor, obilježili su i veslači riječkog “Jadrana”. Riječki privrednik Dario Vukić, svojedobno i sam veslač na ušću Delte,

primio je Trofej HOO-a, nagradu klubu za “životno djelo”. Okrugli rođendani prigoda su, nažalost inače ih ne primjećujemo, za male sportove u šumi sportskog biznisa i spektakla, da i oni dobiju svoje mjesto na oltaru sporta.

Od Delte do Pećina, prije svitanja, dok ulicama teturaju polusnjeni mljekari, a dežurni policajci čekaju nestanak mjeseca i kraj smjene, veslačka mladost veselo kreće na svoj jutarnji trening. Sunce stidljivo najavljuje rađanje novog dana, ribari se vraćaju lukama, a čamci kliznu na bonacu i vesla zaplešu u kompjutorskom ritmu. Na moru su veslači, dječaci, učenici koji će prije nego što se grad probudi, otvori oči i uroni u nove probleme, hitati prema školskim klupama. Nakon kilometara zaveslaja u pratnji gladnih galebova, zadovoljni, razigranih mišića, svježeg uma, orni za novi radni dan.

Na Delti su odgojeni mnogi naraštaji sportaša i ljudi koji su, veslanju zahvaljujući, stekli navike radne i odgovornost.. Sport im je obogatio život, olakšao sudar sa surovom stvarnošću svakidašnjice u ludoj jurnjavi za “slavom i novcem”. “Jadran” mladima, veslom i morem, nudi napajanje na izvoru zdravlja. Fizičkog i mentalnog. Veslanje je iznimno težak i naporan sport, ali isto toliko zdrav. Jer samo tko se kupa u znoju svojem, zna koliko je težak i strmovit put do uspjeha. Na Delti su se stvarali ljudi i šampioni. S veslom i knjigom ruku pod ruku. Rano ujutro dok mjesec bježi pred prijetnjom sunca i ljudi iz snova zakorače u zbilju dana koji je pred njima.

Na ušću Rječine živi složna i radišna obitelj. U skromnim uvjetima, ljubavlju braneći se od vlage i urušavanja životnoga prostora, između drvene građe i dvaju kontejnera, daleko od očiju grada. Tek ujutro, kada na moru od Delte do Pećina sneni, poluzatvorenih očiju, ugledamo kako bonacu

paraju vesla jedra Jadranaša, shvatimo svu ljepotu sporta i života. Slika za okvir. Divljenje i ljubomora nas, još nesvjesne stvarnosti slike, napadaju u ranu zoru.

Veslači "Jadrana" zaslužili su Trofej i prije jubileja, ali i to je prilika da im se pruži ruka. Uz iskrene čestitke, trofeje i diplome koje su srcu mile, pronađimo i jednu "rajsku uvalu" gdje će, kao u ovih 110 godina, odgajati šampione i riječku mladost uvoditi u život. Skromni i tihi veslački djelatnici, uglavnom bivši sportaši, ne traže da im se skinu zvijezde s neba, tek malo životnoga prostora gdje bi se mogli pripremati za najdraži im svakidašnji susret s morem. Po bonaci i kiši.

More i sport izvor su života. "Jadran" je od Delte napravio svetište pokazavši što može toplina duše i marljiva ruka. Vratimo im malo duga, omogućimo im život u civiliziranim uvjetima na pragu 21. stoljeća. Jer, veslači su pisali povijest grada na ušću Rječine. Tamo na Delti, u "katakombama", snagu su crpili iz mora i srca.

